

“Miña casiña meu lar”

(Rosalía de Castro)

Nos mesóns arrencendía
a cousas de bon gustar
mais o que non ten diñeiro
sen elas ten que quedar.

Fun chegando á miña casa
toda rendida de andar;
non tiña nela frangulla
con que puidera casar.

A vista se me varría
que era moito aunar.

Fun á porta dun veciño
que tiña todo o fartar;
pedinlle unha pouca broa
e non ma quixo emprestar.